

אָוֹן בָּן פֶּלֶת

אַשְׁתָּו הַצִּילָתָו

אמוריו ח"ל (סנהדרין קט:קנ). אמרה אשתו של און, ישראל קדושים הם וכשישראו אותה בשערות מגנותם הם יוחלחלו ויתרחקו ויינסו מכמהותיו קשת מפני שזה פוגע בהן ומערטל אותם מקודשתם. ولكن גילהה שערה ושבה בפתח ביתה כדי שמי שיבא לקרוא לבעה יברח מיד, וכן היה והצילהו מלונגן עם עדת קרת.

רעו נשים יקורתו כי בטה אתן לא יודעתו! שאילו היהין יודעתו, מה שאtan גורמות לאנשים מעיר ועד ז肯 בטח היהין נהנות אחריה והייתה מכסות ראשיכן בכיסוי כהלה - מטפחות צנעות [ולא המשנות או הבולטות ח"ז] המכסות את כל השער.

כבר נזכרנו ונחרפסם שאין שם יותר לצאת לרשota הרבים בכל מני ומוני וחלקי הפאות הסיגנטיות של זמגנו, כי כל הטעם של איסור השער הוא ממש "פריצות" שפועלה נוי השער היא "פריצות" לפני הגברים (חומרת הדשן טמן י"ג), וכיוזע לכל תינוק וחינוקת לנערינו ולראובנינו, לששתינו וחרפתינו - שככל הפאות וחלקי הפאות בעלי שם יוצאו מן הכלל עשוות לבדוק את אותה פעללה שהשער עושה - ווער יותר.

וכל מה שנגנו פעם, היה בפאות של זמגנו שלא היו דומות כלל לשער, כידוע לךני הרור שהם זכרים איך שהלכו ומה שהלכו. כמו שהחבטה הרבה פעמים הנרש"ז אוריך וצ"ל: "מההם טענים שבדורות שב עבר הלכו בפאות נכירות, הרוי הפאות ההם היו נראות כמו צמר פלהה / תבן וקס". ובלחט"א הנרי"ש אלישיב שליט"א השיב לשואלו "רוב פוקדים אמר", ס'אי רדא צוויי דרי מתיידרים אין זייןען אוך נישט הייטיגען". [רוב פוקדים אסורים, יש שנים שלשה מתירים ונם הם לא נתקווות לפאות דומננו]. גם זאת עשו בהכרח מלחמת הנזירות והגולות וכדי שלא ילכו בנגלי שער לגמרי מפני גירות המלכות כאשר לדאבון לב הוא מוכחות לילךך.

החוות להשי"ת אין לנו הום שום גוירה המלכיות ושם אילץ ולחץ מכל שלטונו שהוא - רק מלחמת היצר שנובע מעצת בעלם שר"י שיעץ למואבים: "אלוקיהם של אלו שעונה ...".

דעוי! כי בפאות וכל חלקו הפאות מכל סוג ומכל גודל שהוא אפילו במשהו שאtan הולכות הן עשות את אותה הפעולה מה שהשער עשה. ואtan מערטלות את קדושתן של ישראל עם קדושים בדוקן כמו השער של אשתו של און בן פלה. שהרעדיו והבריחו אותו מפתח ביתה, והרבה הרבה סוכלים מזה סבל רוחני רב שאtan כל וככל לא יודעת מזה, - והתבוננו ממעשה אשתו של און בן פלה שהצילה את בעלה ואת עצמה - כן אתן לימדו ממנה להצליל אחנן ובעליכן שלא יענישו אותם על שהם לא מוכחים אתכם בציוי הפרי מגדים שחבורו בו ואסר פאה נכricht באיסור גמור בספרו "אם לבינה" וכחוב: "זימוצה להוכיחה... ווואי כל בנות ישראל כשרות ולא מתקשות ח"ז" בפני אחרים, ה' שלח לנו משיח זקינו ב Maherha בימינו אמן". ע"כ מלשון הפרי מגדים.

וגם אתן צרכות להזכיר שלא גיע ח"ז עליין שום עונש ע"ז שאtan מחתיאות את הרבים באופן נורא.

כה הם דברי רביינו בגין האגרת התשובה: - "וצרכיבה האשה שתהא צנועה ונזהרת שלא יסתכלו בה בני אדם חזין מבעלת, שהמסתכלים בפניה או בידיה יודין לניגנותם והוא עונשה בעונש כל אחד מהם, מפני שהחטיאה אותן ולא נהגה צנויות בעצמה ונכשלו בה" עכ"ל.

ר או הָוֹן הַרְתֵּן ! ! !

ותזכו לברכת הפרי מגדים שבירך את כל המחליפות מפה נכricht למטפחה ו"ל:

"וְלֹה שִׁמְעוּם תָּבוֹא אֲלֵיכֶם וְעַלְיכֶם בָּרְכַת טֻוב, אֲשֶׁר יִהְשֹׁמֵעַ"

וכל האשה ירצה ה' ובבעל ח"ח מצוה להוכיחה ורי בהערה זו.

ובוכות נשים צדקניות תבא הגואלה כי מי קדם ב Maherha בימינו אמן".